

[Krag.]

28. November gaar Understøttelse forud, selv om der kan tilbydes og bliver tilbudt Arbejde, naar de opstillede Betingelser for den vedkommendes fysiske Forhold overfor Arbejdet ikke kan siges at være opfyldt. Og Vægning ved at paatage sig saadant Arbejde, som bydes, skader som Følge deraf naturligvis ikke Adgangen til Understøttelse, uanset om der bydes aldrig saa god Betaling derfor. Hører man til Væverne, Urmagerne, Skrædderne m. fl., denne ret elastiske Kredse, faar Vægning ved at overtage f. Eks. Skærveslagning ingen Indflydelse paa Adgangen til Understøttelse, uanset hvilken Løn der maatte blive givet for saadant Arbejde.

Er man Arbejdsmand, kan man endda sige nej og faa Understøttelse, selv om Lønnen er den paa Egnen gængse, hvortil den vedkommende slog Sten sidste Vinter og maaske ogsaa sidste Efteraar. Selv om Lønnen er den paa Egnen gængse, betyder det intet, hvis den vel at mærke ligger væsentligt under den Tarif, der blev indgaaet i Foraaret 1930 mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmandsforbund. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Hvad vedkommer dog denne Overenskomst Kommunerne i Landet og Arbejdsmand, der er blevet arbejdsløse, men som staar udenfor disse Organisationer? Hvad i Alverden kan tvinge disse Arbejdsgivere og Arbejdere ind under denne Overenskomst, sluttet mellem Organisationer, som er dem uvedkommende? Hvorledes kan denne Overenskomsts Satses være fyldestgørende Grund til Arbejdsvægning og sikre den vedkommende Adgang til, skønt han kunde faa Arbejde, at leve af offentlige Midler? Efter Arbejdsløshedslovens § 17, som dog bestaar den Dag i Dag, er det den paa Egnen gængse Pris for vedkommende Arbejde, der er det afgørende. Med hvilken Ret, spørger jeg den højtærede Minister, sætter han sig ud over denne Bestemmelse, som han dog selv i sit Cirkulære af 31. Oktober har citeret? Kan Ministeren angive nogen virkelig fyldestgørende Grund til, at han har sat Lovens Ord til Side paa dette Punkt og erstattet det med en Genvejelse af Kravet til Lønnen for Vejarbejders Udførelse, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder i et Cirkulære for nogle Maaneder siden bandt Kommunerne til, hvis de vilde have Støtte til disse Vejarbejder af Vejfonden? Jeg forstaar ikke, med hvilken Ret den højtærede Minister i denne Forbindelse har gentaget den højtærede Trafikministers Ord. Jeg vil gerne vide, om den højtærede Minister kan op-

lyse om, hvorvidt dette Overgreb har givet Anledning til Klager fra Kommunerne eller fra arbejdsløse, thi der er utvivlsomt mange af dem, der langt vil foretrække Arbejde selv ved Skærveslagning fremfor at leve af en Understøttelse af offentlige Midler. Jeg udbeder mig Oplysning om, hvilket Antal af Klager der er kommet, og ogsaa Oplysning om, hvorledes saadanne eventuelle Klager er blevet afgjort. Det er baade sandt og vist, at den 28. November og de nærmest følgende Dage stod der Sensation om den højtærede Ministers Navn. (*Socialministeren* [Steincke]: Ja, i Venstrebladene!). Ja, men ogsaa paa Møder ude over Landet og i Samtaler Mand og Mand imellem.

Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at to mødtes ikke, uden at de spurgte: Hvordan tror du Steincke har det? Jeg færdedes i de Dage meget ude over Landet og gjorde mine Erfaringer, medens den højtærede Minister sad inde paa sit Kontor og ikke indvandt disse Erfaringer, men nu er han altsaa blevet oplyst om, hvorledes det forholdt sig. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at han virkelig var Genstand for udelte Opmærksomhed i disse Dage, i visse Kredse vel nok en smigrende Opmærksomhed, men jeg kan ogsaa forsikre den højtærede Minister om, at i andre Kredse var det stik modsatte Tilfældet. Og besynderligt nok befandt den højtærede Minister sig for en Gangs Skyld ikke helt vel i den skarpe Belysning, som faldt over ham. Nej, den stak ham i Øjnene, og allerede den 3. December satte han et Skærmbrev foran sig i Form af Opstillingen af et nyt Cirkulære, som i det væsentlige trak alt det tilbage, der stod i Cirkulæret 5 Dage forud, den 28. November. Jeg skal nu slet ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til dette sidste Cirkulære af 3. December. (*Socialministeren* [Steincke]: Hvorfor ikke?). Den højtærede Minister siger: Hvortor ikke? Nej, for naar jeg nu har redegjort for alle de Besynderligheder, der var i Cirkulæret af 28. November og saa siger, at de er i det væsentlige trukket tilbage den 3. December, synes jeg, den højtærede Minister maa være tilfreds dermed. Jeg har tydeligt angivet, hvad dette sidste Cirkulære gik ud paa. Men naar den højtærede Minister ønsker det, vil jeg naturligvis ikke undslaa mig.

Jeg vil jo gerne være den højtærede Minister til Tjeneste, og jeg skal derfor sige, at Foranledningen til dette Cirkulære netop var, som den højtærede Minister begynder med at sige, at der i de senere Dage — altsaa formentlig Dagene efter den 28. November —